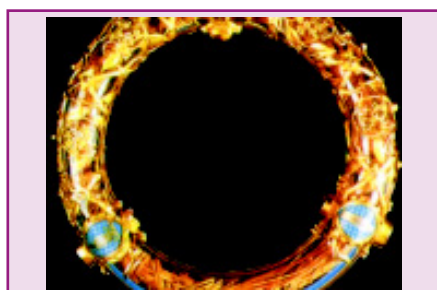
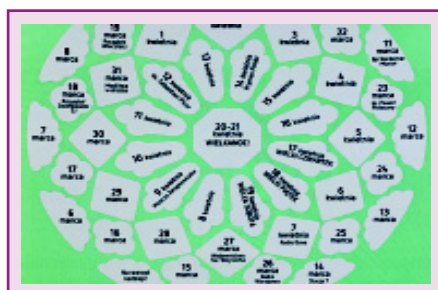

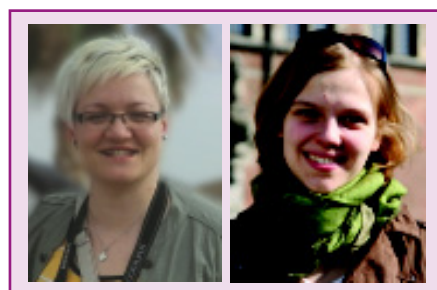
PISMO
PARAFII
ŚW. MAKSYMILIANA
KOLBEGO
w Gdańsku
WIELKI POST 2025
nr 286
www.kolbe.diecezja.gda.pl

Relikwie ➤ 8

Zdrapka Wielkopostna ➤ 17

Ewa ➤ 6

Marta ➤ 13

**Pielgrzymi Nadziei
2025**

SPOTKANIA OPŁATKOWE

spotkania opłatkowe: Semper Fidelis oraz Akcji Katolickiej i Caritasu.

Słowo Metropolity Gdańskiego w związku z rozpoczęciem Roku Jubileuszowego

Czczigodni Bracia w kapłaństwie, Siostry i Bracia!

1. Uwolnić w sercu radość

Trzecia niedziela Adwentu wyzwala w nas wielką radość i zachęca, aby tę radość wypowiedzieć, wyśpiewać, wyrazić w konkretnych gestach i czynach.

Z czym jest związana ta radość? Odpowiedź na to pytanie dają dzisiejsze czytania liturgiczne, które przypominają, że „Pan jest już blisko”. Pan jest już blisko, bo zbliża się Boże Narodzenie, piękne i z tęsknotą oczekiwane przez dzieci i starszych święto. Tę radość potęguje ogłoszony przez papieża Franciszka Rok Święty, który rozpocznie się w Rzymie już 24 grudnia. A dla wierzących naszej archidiecezji dodatkowym motywem tej radości jest fakt, że 29 grudnia rozpoczynamy także Jubileusz stulecia powstania diecezji gdańskiej.

Nasze serce raduje się, bo Pan we wspomnianych wydarzeniach rzeczywiście zbliża się do nas. Jest już blisko, ale czy jest blisko mnie? Czy pozwalam na obecność Jezusa Chrystusa w moim życiu? Czy On mnie inspiruje, albo lepiej – czy otworzyłem Mu już drzwi mojego serca i pozwalam Mu się prowadzić? Jak blisko dopuszczam Go do siebie? A może wcale Go nie dopuszczam, bo obawiam się, że On mnie w czymś ograniczy, coś mi zabierze, nakaze robić coś, czego nie chcę? A może w ogóle Go nie chcę!

2. Prawdziwą radość daje Jezus Chrystus

W dawaniu osobistej odpowiedzi na te i podobne pytania przychodzą nam z pomocą słowa papieża Jana Pawła II, dziś świętego, wypowiedziane 2 czerwca 1979 r. w słynnej homilii na placu Zwycięstwa. Odwołując się wówczas do chrześcijańskiej historii naszej Ojczyzny, wyjaśniał: „Człowieka nie można do końca zrozumieć bez Chrystusa. A raczej: człowiek nie może siebie sam do końca zrozumieć bez Chrystusa. Nie może zrozumieć, ani kim jest, ani jaka jest jego właściwa godność, ani jakie jest jego powołanie i ostateczne przeznaczenie”.

Oczywiście, ktoś może się z tym nie zgadzać i może odrzucić Chrystusa, łudząc się, że życie bez Niego też można przeżyć. Można, ale jak? Bez nadziei i bez perspektyw, ograniczając je tylko do wymiaru czysto ziem-

skiego i materialnego. Życie bez Chrystusa jest niezrozumiałe, bo nie wiemy skąd przychodzimy, jaki jest cel naszego życia i dokąd zmierzamy. Przed człowiekiem, który nie wierzy w Boga, jest tylko pustka i bezsens. A przecież tak nie musi być. Jezus Chrystus oddał za nas swoje życie na krzyżu. Oddał właśnie dlatego, że każdego z nas kocha do szaleństwa. Żaden człowiek nie jest Mu obojętny, nawet ten, kto się od Niego odwraca. Pozostaje więc zawsze blisko nas i towarzyszy nam, zwłaszcza w trudnych chwilach.

Ten sam Jezus Chrystus, zmartwychwstały, stał się „naszą drogą, prawdą i życiem” i jest gotów napęłnić każde życie prawdziwą radością, tylko trzeba Mu dać szansę, otworzyć dla Niego swoje serce. Nie lękaj się,

że coś ci zabierze, w czymś ograniczy. On niczego nie zabiera i w niczym nie ogranicza, wręcz przeciwnie, chce pomnożyć talenty, obdarować nowymi darami, i uwolnić od tego wszystkiego co ciąży, przeszkadza, co odbiera nadzieję, wolność, a w konsekwencji autentyczną radość. On pomoże ci pogłębić wiarę i sprawi, że twoja radość będzie naprawdę wielka. Po to jest Boże Narodzenie, po to jest Rok Święty i po to jest Jubileusz, aby każdemu dać szansę. Nie lękaj się przyjąć Chrystusa i Jego wspaniałych darów, które służą co-

dziennemu życiu i są konieczne dla naszego zbawienia. Nie zmarnuj tego wielkiego daru!

3. Przeżyjmy Jubileusz

Wydarzenie Jubileuszu to „rok łaski od Pana”, to szczególny czas „odpoczynku i wolności”. W Starym Testamencie, w Księdze Kapłańskiej czytamy, że jego rozpoczęcie było oznajmiane dźwiękiem rogu (Kpł 25,9). Ten jubileuszowy dźwięk rogu w naszej archidiecezji wybrzmi w głosie kościelnych dzwonów. W dniu 29 grudnia, o godzinie 13:00 zabrzmia dzwony we wszystkich naszych kościołach, ogłaszając rozpoczęcie Roku Świętego i Jubileuszu stulecia powstania diecezji gdańskiej. Tym samym, podobnie jak lud Starego Te-

stamentu będziemy doświadczać czasu „łaski od Pana”. Wcześniej, na znak duchowego i moralnego wyzwolenia z grzechu, oraz zwrócenia swojego serca ku Bogu, weźmiemy udział w procesji, która przejdzie ulicami miasta z kościoła ojców cystersów w Oliwie do bazyliki archikatedralnej, aby tu zjednoczyć się z Chrystusem w uroczystej Mszy świętej.

Przez kolejne miesiące tego „czasu łaski od Pana” będziemy doświadczać w sposób szczególny Bożego działania w 27 kościołach jubileuszowych naszej archidiecezji. Udając się do nich, jako pielgrzymi nadziei, będziemy się tam karmić Jego Słowem i spotykać Go w sakramentach. Zaplanujemy już dziś wraz ze swoimi wspólnotami parafialnymi, duszpasterskimi, zakonnymi, udział w archidiecezjalnych celebracjach poszczególnych sakramentów.

Wyjątkową okazją do skorzystania z jubileuszowych łask, ale także i do zacieśniania więzi między członkami naszego lokalnego Kościoła oraz do odkrywania bogactwa korzeni, z których on wyrasta, będą diecezjalne pielgrzymki – w maju, do grobu św. Wojciecha w Gnieźnie, a także we wrześniu do grobów apostoelskich w Rzymie.

Chcemy też podejmować praktyki pokutne i wynagradzać za wszystkie nasze grzechy i niewierności. W naszych Kościołach będzie więcej okazji do adoracji Najświętszego Sakramentu oraz spowiedzi świętej. Wszystko po to, aby uzyskać odpust jubileuszowy i uwolnić się od kar doczesnych za popełnione grzechy a w konsekwencji doświadczyć ogromu miłosierdzia Boga. Ponadto, wraz z członkami i duszpasterzami duszpasterstw środowiskowych będziemy pogłębiać świadomość naszego powołania do świętości na okolicznościowych spotkaniach w archikatedrze oliwskiej.

Jubileusz to również czas miłosierdzia. Księga Kapłańska przypomina, że w roku jubileuszowym należy ułatwić wykup ziemi, zwrócić płaszcz czy inną rzecz wziętą w zastaw, darować wolność temu, kto stał się niewolnikiem, pojednać się z bratem...

Jak te wskazania wypełnić w dzisiejszych czasach, podpowiada nam usłyszana przed chwilą Ewangelia. Mieszkańcy Palestyny, którzy przybywali nad Jordan, pouczeni przez Jana Chrzciciela o bliskości Mesjasza, pytali: co mamy czynić? W odpowiedzi Jan wskazywał im konkretne postawy i zachowania. Do wszystkich mówił: „Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”. Ponadto do celników powiedział: „Nie pobierajcie nic więcej ponad to, co wam wyznaczono”. A do żołnierzy: „Na nikim pieniędzy nie wymuszajcie i nikogo nie uciskajcie...”.

W tych wskazaniach Jana Chrzciciela odnajdujemy właściwe sugestie na czas Jubileuszu.

Po pierwsze, zwraca on uwagę na potrzebę uzdrowienia naszych relacji z drugim człowiekiem. Dokonuje się to na drodze wybaczenia doznanych krzywd, upokorzeń czy niesprawiedliwości. Ale konieczna jest najpierw pokorna prośba o wybaczenie. Wszyscy doświadczamy jakichś krzywd, więc warto,

abyśmy wszyscy sobie wzajemnie przebaczyli, by na nowo budować nasze relacje. Tak bardzo tego potrzebujemy, gdyż tak bardzo zło nas upokarza i dzieli. Poprośmy Chrystusa, aby dał nam moc do przebaczenia i pojednania oraz odwagę proszenia innych o przebaczenie.

Drugie wskazanie Janowe na czas Jubileuszu to sprawiedliwe traktowanie siebie i innych, to uczciwość względem drugiego człowieka; to unikanie tego wszystkiego, co dzieli, skłóca, budzi złe emocje, a w konsekwencji pogłębia podziały, wzmacnia napięcia i rodzi nienawiść. Żyjemy w społeczeństwie wzburzonym i podzielonym. Zaczniemy więc od pojednania się z sobą samym, a następnie z najbliższymi, a dalej nieśmy przebaczenie innym.

W ostatnim wskazaniu na Jubileusz Jan Chrzciciel zawiera wszystko, co wiąże się z miłością miłosierdną: „Kto ma dwie suknie, niech się podzieli z tym, który nie ma; a kto ma żywność, niech tak samo czyni”. Zachęca nas zatem, abyśmy pomyśleli o ubogich, pokrzywdzonych przez los, o ludziach z ulicy, którzy przymierają głodem, bezdomnych, doświadczonych różnymi klęskami... i zatroszczyli się o nich. To również nasi bracia i siostry! Oni noszą w swoim sercu te same pragnienia co my, tyle że często ich nie mogą zrealizować z powodu biedy i ubóstwa. Za nich Chrystus też oddał swoje życie i kocha ich taką samą miłością jak nas. Oni też się modlą, wzajemnie sobie pomagają.

Wielka odnowa, jaką proponuje Chrzciciel jest drogą, która prowadzi do odkrycia obecności Pana pośród nas i drugiego człowieka obok nas. A więc jest to droga wiary i droga miłości miłosiernej. Im bliżej staniemy przy drugim człowieku, tym bardziej zbliżymy się do Jezusa – Pana łaski, i tym mocniej obudzi się w nas wiara.

4. Zakończenie

Jubileusz zatem to ogromna szansa, która zostaje nam dana. Szansa odnowy naszego życia osobistego, rodzinnego, wspólnotowego, a także narodowego. Do Jubileuszu przygotował nas św. Wojciech – nasz Patron, który w znaku relikwii pielgrzymował do wszystkich parafii i odwiedzał wszystkie wspólnoty. Jak niegdyś budził i ożywiał wiarę, tak czyni również i dziś. Wszystkim, którzy w czasie pielgrzymowania Jego relikwii podejmowali jakąkolwiek posługę, jak również kapłanom i wspólnotom z serca dziękuję. Umocnieni świadectwem wiary św. Wojciecha wyruszymy teraz w drogę jubileuszową, aby nadać głębszy sens naszemu życiu, a w konsekwencji doświadczyć prawdziwej wolności, pokoju i radości w swoim sercu.

Niech Maryja, Przewodniczka w wierze wyprasza wszystkim Bożą moc, a nasi święci Patroni na czele ze św. Wojciechem niech towarzyszą nam w codziennym trudzie odnawiania naszego życia.

Wszystkim z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa.

+ Tadeusz Wojda SAC
Arcybiskup
Metropolita Gdański

POWIEW POEZJI

NAWRACAJMY SIĘ

Nawracajmy się i wierźmy w Ewangelię,
W tym czasie pokuty módlmy się goręcej,
Niechaj nasze myśli zwróćą się do Boga,
Niech pokutują grzesznicy i oczyszczą serce.

Najwyższemu Bogu pochylmy się nisko,
Rozważajmy w skupieniu Jezusową mękę,
Jego bezinteresowne, ogromne cierpienie,
Krzyż i poniżenie, nieludzką udrękę.

Jezus znośił wszystko dla nas z swej wielkiej miłości,
Bo miłością największą pokochał każdego człowieka,
Choć wiedział jak wielką udręką Go czeka,
Śmierć na drzewie krzyża i okrutną mękę.

MODLITWA PANA JEZUSA W OGRÓJCU

W ogrodzie oliwnym Jezus cierpi mękę,
W ogrodzie oliwnym krwawym potem się poci,
Żarliwą modlitwą przed śmiercią strasliwą
Do Ojca na niebie najpokorniej wznosi.

Oczyrna duszy widzi, co Go wkrótce czeka,
Jego ludzka natura lęka się cierpienia,
Ale woli Bożej cały się oddaje,
Godzi się na wszystko, aż do wypełnienia.

Dzięki Ci składamy, o najśłodszy Jezusie,
Za wszystko, co znośiłeś dla nas, naszego zbawienia,
Niechaj wdzięczna modlitwa z serc naszych popłynie
I pobudzi grzeszników do ich nawrócenia.

Teresa Zajewska

BOŻE OŚWIEĆ I OCAL

Czy wystarczy światu dni czterdzieści,
by zapędy w świat pokusy wyhamować,
wstrzymać ogień
i dać wreszcie dobre wieści...
Że zmartwychwstał Pan, nie po to,
by trwać w wojnie,
lecz by ludzkość mogła Bogu
wciąż dziękować.

Podziękować, że odkupił własną śmiercią
każdą duszę i pokazał, którą drogą
iść należy, by żyć wiecznie.
Post oczyszcza i przybliża ostatecznie
Dzień Świąteczny. zwany u nas Wielkanocą.

Maria Szafran

NIE POZWÓL

Jezu przyszedłeś na świat
w ubogiej stajence, niosąc
Wiarę, Nadzieję i Miłość.
Przez swoją mękę
i śmierć na krzyżu,
daleś nam zbawienie.
Proszę zmiłuj się nad nami,
okaż łaskę i miej nas w opiece.
Nie pozwól, by zło do końca
zawładnęło światem.
Niech odejdzie moc szatana
i zapanuje pokój na ziemi.

PROSZĘ

Rozmiłowałeś mnie słowem,
rozkochałeś moje serce,
myślami jestem przy Tobie,
pragnę Cię coraz więcej.
Twoja wielka miłość
i szczere oddanie
dodaje mi sił
i umacnia wiarę.
Z Tobą zaczynam
i kończę dzień...

Bądź zawsze przy mnie
- mój Jezusie.

Elżbieta Nowak

Odpisy podatkowe

Wszystkim przypominamy
i sugerujemy, że istnieje możliwość
dokonania odpisów podatkowych
do 6% od dochodu na cele kultu
religijnego oraz
na cele dobroczynne.
Warto skorzystać z takiej
możliwości
na rzecz naszego kościoła i parafii.

DZIĘKUJEMY

WIELKI POST

Wielki Post jest jednym z pięciu okresów katolickiego kalendarza liturgicznego, obok Adwentu, Bożego Narodzenia, Wielkanocy i czasu zwykłego. Wielki Post jest zbyt ważny, by go pomijać lub traktować jak zwykły okres liturgiczny. Poprzedza Wielkanoc i jest uroczystym okresem skupionym na modlitwie, poście i jałmużnie. Chociaż Wielki Post jest często kojarzony z wiarą katolicką, obchodzi go wielu chrześcijan – w tym protestanci i prawosławni. Nie ma lepszego czasu na odnowienie lub pogłębienie wiary niż Wielki Post. W tym czasie możemy zbliżyć się do Boga, przygotowując się do radosnego świętowania zmartwychwstania Chrystusa w Wielkanoc.

Okres Wielkiego Postu

Podobnie jak Adwent, w którym przygotowujemy się na narodziny Jezusa w Boże Narodzenie, Wielki Post jest również liturgicznym okresem przygotowań, w którym przygotowujemy się do Wielkanocy – największego święta Kościoła. Tak jak nasze pory roku mają unikalne cechy, tak samo jest z okresami liturgicznymi w Kościele. W przeciwieństwie do Adwentu, Wielki Post jest bardziej podniosły. Bardzo ważny jest sakrament pojednania – w którym prosimy Boga o przebaczenie.

W każdy piątek odbywa się Droga Krzyżowa, która pozwala nam kontemplerować i przeżywać ostatnie godziny życia Jezusa. Bardziej uroczyste pieśni zastępują hymny podczas mszy. Śpiewanie radosnych hymnów podczas Wielkiego Postu nie byłoby stosowne. To po prostu nie pasuje do tego okresu liturgicznego.

Innym nabożeństwem pasyjnym są Gorzkie Żale, są tradycją wyłącznie polską. Po raz pierwszy wybrzmiały 13 marca 1707 r. w kościele Świętego Krzyża w Warszawie. Nie wiadomo jaka była pierwotna melodia Gorzkich Żalów, gdyż nie zachowały się żadne źródła (melodyczne zapisy). Nabożeństwo było w głównej mierze śpiewane, choć częściowo także

recytowane. Pierwszy zapis pojawia się po około stu latach istnienia nabożeństwa i są to dwa zapisy różnej muzyki. Najstarsza znana wersja zapisanej melodii zawarta jest w drukowanym zbiorze J. Hejlińskiego i M. Dębińskiego: Melodie do wyboru pieśni na dwa lub trzy głosy z organami (1826) oraz w śpiewniku kościelnym z roku 1838 - ks. Michała Marcina Mioduszeńskiego CM. W śpiewniku Jana Siedleckiego z 1959 r., który jest przeredagowaną wersją

śpiewnika ks. Mioduszeńskiego (1838) umieszczona jest kompromisowa melodia Gorzkich Żali - ujednolicona i uproszczona (przez autorów śpiewników kościelnych i zatwierdzona przez komisję liturgiczną ds. muzyki kościelnej), uznawana za wersję podstawową i oficjalną. Być może jest to melodia najbliższa oryginałowi z 1707 r.

Całość nabożeństwa podzielona jest na trzy części odmawiane cyklicznie, tak, że cały cykl odmawiany jest dwukrotnie w ciągu całego Wielkiego Postu. W każdą niedzielę odprawia się jedną część: Zachęta (Pobudka) pozostaje zawsze ta sama w każdą niedzielę;

Część I (I i IV Niedziela Wielkiego Postu);

Część II (II i V Niedziela Wielkiego Postu);

Część III (III Niedziela Wielkiego Postu i Niedziela Palmowa).

Pierwszym dniem Wielkiego Postu jest zawsze Środa Popielcowa, podczas której kapłan posypuje głowy popiołem w kształcie krzyża, aby pamiętać o naszej śmiertelności i rozpocząć naszą pokutę.

Historia Wielkiego Postu zaczyna się w Biblii.

Wielki Post czerpie inspirację z 40 dni, które Jezus spędził na pustyni. Ewangelie mówią nam, że po chrzcie Jezus pościł na pustyni, a następnie był kuszony przez diabła. Oparł się tym pokusom, a następnie udał się do Galilei, aby rozpocząć swoją publiczną służbę. Następnie wyprowadził go diabeł

WIELKI POST

Z czego zrezygnuje
w Wielkim Poście...?

Zrezygnuj z narzekania.....
skoncentruj się na wdzięczności.

Zrezygnuj z pesymizmu.....stań się optymistą.

Zrezygnuj z gorzkich sądów.....myśl życliwie.

Zrezygnuj z nadmiernej troski.....
zawierz Opatrzności Bożej.

Zrezygnuj ze zniechęcenia.....bądź pełen nadziei.

Zrezygnuj z zawziętości.....powróć do przebaczenia.

Zrezygnuj z nienawiści...odplacaj dobrem za zło.

Zrezygnuj z negatywizmu.....bądź pozytywny.

Zrezygnuj z gniewu.....bądź cierpliwszy.

Zrezygnuj ze smutku.....raduj się z tego co masz.

Zrezygnuj z zazdrości.....módl się o ufność.

Zrezygnuj z obgadywania.....kontroluj język.

Zrezygnuj z grzechu.....wracaj do cnoty.

Zrezygnuj z rezygnowania.....WYTRWAJ!

Ordo et Pax - Ład i Pokój

na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata z całym ich przepychem i powiedział: „Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz na kolana i oddasz mi hołd”. Lecz Jezus mu odpowiedział: „Idź precz, szatanie! Bo napisano: Panu, twemu Bogu, będziesz oddawał hołd i tylko Jego będziesz czcił”. Wtedy opuścił Go diabeł, a zbliżyli się do Niego aniołowie i służyli Mu. Mt 4, 8-11

Z czego zrezygnować w Wielkim Poście?

Kiedy zbliża się Środa Popielcowa, wielu katolików często zastanawia się, z czego powinni „zrezygnować” na Wielki Post. Wielkopostne wyrzeczenia mogą być cenne, jeśli pomagają zwiększyć naszą zależność od Jezusa i jeśli pustką, którą tworzymy, rezygnując z czegoś, otwiera przestrzeń w naszych sercach dla Boga (post to nie dieta, którą podejmujemy dla poprawy sylwetki). Zastanawiając się nad tym, od czego powinniśmy się powstrzymać w czasie Wielkiego Postu, powinniśmy również zastanowić się nad tym, do czego możemy się zobowiązać. Jakie zewnętrzne działania możemy podjąć, aby lepiej rozpaść w sobie płomień naszej wiary?

Modlitwa, post i jałmużna: Trzy filary

Trzy kluczowe filary charakteryzują okres Wielkiego Postu: modlitwa, post i jałmużna (dobroczynność). W tym czasie „szukamy Pana w modlitwie, czytając Pismo Święte; służymy, dając jałmużnę; i ćwiczymy samokontrolę poprzez post”. W okresie Wielkiego Postu, post i abstynencja są ważnymi elementami. Może to oznaczać rezygnację z plotek, ulubionej kawy lub muzyki w samochodzie i zastąpienie jej modlitwą.

Jałmużna przypomina nam o wezwaniu Jezusa do służby i łączy nas w solidarności z naszymi braćmi i siostrami w potrzebie.

Duże zmiany zauważymy w liturgii. Kolorem Wielkiego Postu jest fioletowy i znajduje swoje odzwierciedlenie w szatach liturgicznych (ornatach), które kapłan nosi przez większą część Wielkiego Postu, począwszy od Środy Popielcowej. „Gloria in Excelsis”, zwykle śpiewane w uroczysty sposób, jest pomijana, podobnie jak „Alleluja” zwykle śpiewane przed Ewangelią. „Chwała Tobie, Słowo Boże”. Są to subtelne przypomnienia dla nas, że jesteśmy na pustyni z Jezusem, zapraszając Boga do działania w nas w tym czasie poświęcenia.

Przygotowanie do Wielkiego Tygodnia i Wielkanocy

Wielki Post obejmuje Niedzielę Palmową, która ma wyjątkową liturgię, obejmującą procesję wokół kościoła oraz przyniesienie palm wielkanocnych. To właśnie podczas tego nabożeństwa czytana jest na głos cała historia Męki Pańskiej, rozpoczynając Wielki Tydzień. Wielki Post kończy się w Wielki Czwartek, kiedy celebrujemy Mszę Wieczerzy Pańskiej, wspominając ostatni posiłek Jezusa z uczniami, podczas którego ustanowił Eucharystię. Po tej mszy ołtarz jest pusty, a Najświętszy Sakrament jest przenoszony z ołtarza do ciemnicy.

Następnego dnia jest Wielki Piątek, jedyny dzień w roku, w którym nie odprawia się mszy (choć podczas niektórych nabożeństw rozdawana jest komunia). Wielka Sobota, dzień oczekiwania na radość Zmartwychwstania, kończy tak zwane Triduum, czyli trzy dni poprzedzające Niedzielę Wielkanocną.

Modlitwy na Wielki Post. Proponujemy 3 modlitwy na ten czas.

Modlitwa Benedykta XVI na Wielki Post

Panie Jezu Chryste, dla nas przyjąłeś los ziarna pszenicy, które pada w ziemię i obumiera by wydać plon obfity (J 12, 24). Zapraszasz nas byśmy kroczyli za Tobą tą drogą, gdy mówisz: „Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne (J 12, 25). [...] Pomóż nam [w tym Wielkim Poście] towarzyszyć Ci nie tylko szlachetnymi myślami, lecz przejść Twoją drogę sercem, nawet więcej: konkretnymi uczynkami codziennego życia. Dopomóż nam wejść na drogę krzyża całymi sobą i na zawsze pozostać na Twojej drodze. Uwolnij nas od lęku przed krzyżem, ze strachu przed wyśmianiem przez innych, z obawy, że nasze życie może się nam wymknąć, jeśli nie chwycimy wszystkiego, co niesie. Pomóż nam demaskować pokusy, które obiecują życie, lecz których uludy zostawiają w nas ostatecznie pustkę i zawód. Pomóż nam nie chcieć zawładnąć życiem, ale je dawać. Dopomóż, abyśmy towarzysząc Ci na drodze pszenicznego ziarna, znaleźli w traceniu życia drogę miłości, drogę, która prawdziwie daje życie, życie w obfitości (J 10, 10).

Błagalna modlitwa na Wielki Post

Boże Litościwy, który się prawdziwą pokutą przebłagać pozwalasz,

przyjąć pokorne prośby nasze, abyśmy święty post Twój, ku zbawieniu ludzkiemu postanowiony, nabożnie obchodząc, umieli przez serdeczną i prawdziwą pokutę sprawiedliwość Twoją przejednać. Wspomóż nas, Boże, najskuteczniejszą łaską Twoją,

izbyśmy mężnie doczesnego świata tego pogardzając próżnością, wydarłszy się ciału, które z prochu powstałe w proch ma się obrócić, wiekuistej chwały Twojej pożąдали i onej dostąpili, przez zasługi Jezusa Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Krótką modlitwa na Wielki Post

Udziel mi, o Panie! w czasie postu wielkiego potrzebnej Łaski, żebyśmy prócz umartwienia ciała, w duchu, także wstrzemięźliwymi się okazali, karali nasze żądze i troskliwie strzegli wszystkiego złego za Twoją skuteczną pomocą ukrzyżowany Chrystusie. Amen.

Relikwie męki Pańskiej

Korona cierniowa jest zaliczana do relikwii męki Pańskiej. Jest ona jednym z chrześcijańskich atrybutów męczeństwa Jezusa Chrystusa. Obok niej są nimi również: święte gwoździe, Drzewo Krzyża Świętego, Całun Turyński, Kolumna biczowania, Święte Schody, Titulus Crucius (nazwa tabliczki z napisem INRI, która została zawieszona na krzyżu) oraz Włócznia Przeznaczenia.

W języku potocznym jest symbolem cierpienia. Jej relikwie, przechowywane w katedrze Notre-Dame w Paryżu, są obręczą o średnicy około 21 cm i mają formę splecionych uschniętych gałązek. Botanicy, którzy zbadali paryską relikwię, stwierdzili, że obręcz korony o średnicy około 21 cm wykonana została z situ bałtyckiego (*Juncus balticus*), rosnącego we wschodnich rejonach Morza Śródziemnego. W obręczy z sitowia pozostały resztki wplecionych w nią 15 lub 16 gałązek, pochodzących z krzewu zwanego głożyną cierniem Chrystusa

Według Biblii korona cierniowa upleciona została przez żołnierzy Poncjusza Piłata prawdopodobnie z rośliny *Ziziphus spina-christi* („a żołnierze upletli koronę z cierni i włożyli ją na głowę” J 19,2) zaraz po wyroku, którym Jezus został skazany na biczowanie. Korzystając z okazji, żołnierze założyli Jezusowi na głowę koronę cierniową, włożyli na niego szkarłatny płaszcz, do ręki dali mu trzinę i podchodząc, naśmiewali się z niego, pluli nań i bili trziną po głowie (J 19,1-3). Korona cierniowa była specyficznym narzędziem tortur Chrystusa; zasadniczo nie wykorzystywano takiego przedmiotu do zadawania mąk. Konstrukcja opierała się na obręczy. Kolców było około sześćdziesięciu, bo tylu śladów doliczyli się naukowcy na relikwiach Chrystusowych, jakimi są całun turyński oraz sudarium z Oviedo (czyli płótno pogrzebowe, które miał Chrystus owinięte wokół głowy), miała formę hełmu, była narzędziem zadawania nieprawdopodobnego bólu. Chirurdzy naliczyli 13 ran na czole oraz 20 z tyłu głowy spowodowanych przez kolce cierni, ale przypuszczają, że mogło być ich około 50. Ponieważ pod skórą na głowie znajduje się sieć unerwienia i naczyń krwionośnych, korona cierniowa powodowała rozdzierający ból oraz obfi-

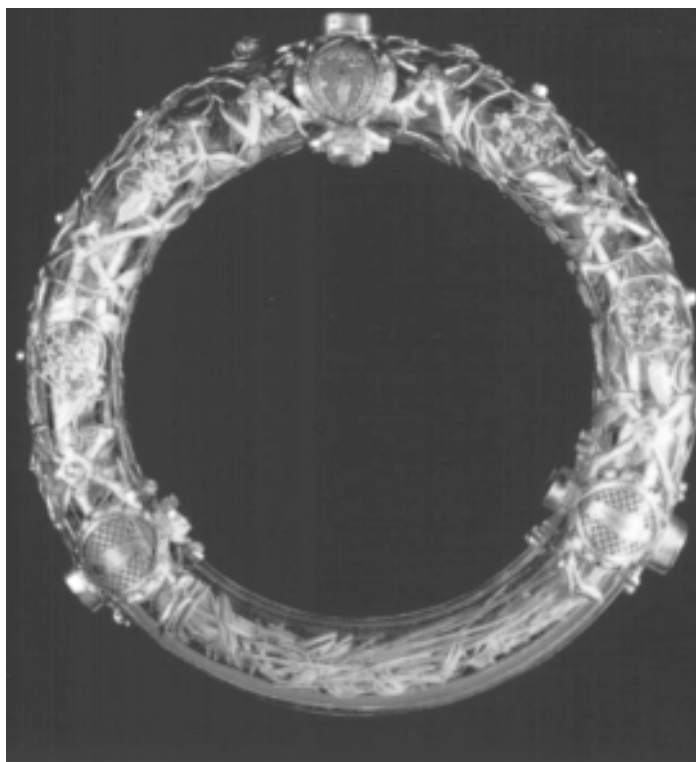
te krwawienie. „Jeżeli weźmie się pod uwagę, że na skórze głowy na 1 cm² znajduje się 140 punktów wrażliwych na ból, to można sobie wyobrazić ogrom cierpienia Chrystusa w czasie tragicznej koronacji” – napisał L. Coppini, dyrektor Instytutu Anatomii Uniwersytetu Bolońskiego.

Znamy koronę cierniową w formie obręczy, bo z czasem kolce relikwii się wykruszyły lub zostały zabrane do rozmaitych sanktuariów. Do Paryża trafiła właśnie obręcz, dlatego w takiej formie utrwaliła się w sztuce. Fakt, że korona cierniowa wyglądała właśnie w ten sposób, jest pośrednim dowodem na prawdziwość Całunu Turyńskiego oraz sudarium z Oviedo. Gdyby chodziło o średniowieczne fałszywki, to ich autorzy spreparowaliby je tak, by rany na głowie Chrystusa odpowia-

dały temu, co powszechnie uważano za koronę cierniową – czyli obręcz. Tymczasem na obu relikwiach rany na głowie odpowiadają właśnie formie cierniowego czepca. Układ ran na obu relikwiach jest ponadto taki sam. Na chuście z Oviedo znaleziono dwa rodzaje krwi: tak zwaną krew żywą oraz krew post mortem, czyli po śmierci. Oba te rodzaje krwi mają nieco inny skład chemiczny. Na sudarium z Oviedo widać ślady krwi wokół nosa i ust. To krew, która buchnęła już po śmierci Chrystusa, kiedy Jego głowa opadła na skutek odmy płucnej. Ta krew post mortem jest wymieszana z płynami ustrojowymi.

Natomiast drugi rodzaj krwi, tak zwana krew żywa, została zlokalizowana w kilkudziesięciu miejscach wokół czaszki. To były ślady pozostawione przez koronę cierniową.

Korona cierniowa towarzyszyła Jezusowi w drodze krzyżowej i w czasie śmierci. Według tradycyjnych przekazów po zdjęciu z krzyża została ona zabrana przez jednego ze świadków jego śmierci. Według jednej z teorii, koronę odnalazła i zabezpieczyła cesarzowa Helena, matka Konstantyna Wielkiego. Większość naukowców jednak, powołując się na płynące ze źródeł sugestie, uważa, że po pogrzebie Chrystusa koronę miał zabrać jeden z uczniów obecny przy złożeniu jego ciała do grobu, łamiąc jednocześnie żydowskie prawa - przepisy nakazywały bowiem grzebać ze skazanym na

śmierć człowiekiem wszystkie przedmioty, które miały kontakt z jego krwią, ponieważ uważane były za nieczyste. Przyniesienie ich na powrót do miasta nie tylko uczyniłoby miasto nieczystym, ale i sugerować mogłoby, że ich posiadacz obrabował grób.

W Jerozolimie relikwia korony cierniowej czczona była w początkach V wieku według świadectwa biskupa Paulina z Noli. Wincenty z Lerynu (V w.), miała mieć formę stożka. W 593 roku ciernie oglądał w Jerozolimie Grzegorz z Tours, na którym ogromne wrażenie wywarła zieleń i odradzająca się w cudowny sposób każdego dnia świeżość relikwii. Grzegorz dodaje też, że obręcz podtrzymującą cierniowe pnącza upleciono z sitowia. Według Antoniego z Pia-

cenzy relikwia przechowywana była w kościele Apostołów na Syjonie. W 1063 korona trafiła do Bizancjum. 18 sierpnia 1239 roku łaciński cesarz Konstantynopola Baldwin II de Courtenay oddał (za udzieloną mu pomoc finansową w wysokości 135 tysięcy liwrów) koronę cierniową królowi Francji Ludwikowi IX, który był w posiadaniu kolekcji relikwii. Po przeniesieniu korony do zamku paryskiego monarcha ten polecił zbudowanie dwupoziomowej kaplicy Sainte-Chapelle, służącej do przechowywania relikwii patronów Francji (dolna kaplica) i korony Chrystusowej (kaplica górna).

Podczas rewolucji francuskiej korona została przeniesiona do Biblioteki Narodowej. W momencie konkordatu (1801) została wraz z pozostałymi relikwiami przekazana arcybiskupowi Paryża i złożona 10 sierpnia 1806 w skarbcu katedry Notre Dame. Od tego czasu relikwie pozostają pod opieką kanoników Kapituły Bazyliki Metropolitańskiej i strzeżone są przez Rycerzy Świętego Grobu Bożego. W każdy pierwszy piątek miesiąca oraz każdy piątek Wielkiego Postu korona jest udostępniana wiernym podczas specjalnych ceremonii. Podczas pożaru katedry Notre Dame 15 kwietnia 2019 korona była zagrożona zniszczeniem, jednak została uratowana.

W średniowieczu istniała praktyka wrywania z korony cierni oraz przekazywania ich do kościołów i klasztorów. Ciernie umieszczano także wśród insygniów władzy. Do naszego kraju przywieziono kilka cierni wyrwanych z korony cierniowej Zbawiciela. Trafiły one do: bazyliki Serca Jezusowego na Pradze w Warszawie, katedry Zmartwychwstania Pańskiego i św. Tomasza Apostoła w Zamościu, bazyliki Grobu Bożego w Miechowie pod Krakowem i sanktuarium św. Antoniego Padewskiego w Boć-

kach na Podlasiu. Do Zamościa ciern z korony Chrystusa trafił w 1605 roku z Czernięcina (miał zostać ofiarowany jeszcze w XIV w. miejscowemu dziedzicowi Bogdanowi Świdwie przez papieża Jana XXII). Zamojska relikwia osadzona jest w relikwiarzu, zrobionym z kryształu i złota, wysadzonym perłami i rubinami. Inny z cierni znalazł się w sanktuarium św. Antoniego Padewskiego w Boćkach na Podlasiu. Według tradycji uważa się, że Józef Franciszek Sapięha (ok. roku 1697), będąc w podróży w Paryżu, poprosił strażnika tej cennej relikwii, aby pozwolił mu ją ucałować. Korzystając z okazji, odgryzł kawałek z cierniem, przywiózł do miejscowości Boćki i umieścił w tutejszym Sanktuarium.

Relikwiarz na Wawelu

Kolejną relikwią związaną z męką i śmiercią Chrystusa są gwoździe, którymi Jezus miał zostać przybity do krzyża. Apostoł Tomasz wyraźnie mówi o gwoździach, którymi Pan Jezus został przybity do krzyża: „Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ (...)” (J 20, 25). W roku 325 Helena, matka Konstantyna Wielkiego, odbyła podróż pielgrzymkową do Ziemi Świętej. Według przekazów odnalazła wtedy Krzyż i inne relikwie wraz z trzema gwoździemi, którymi Jezus miał być przybity do krzyża. Jeden z nich przywiozła do Rzymu, gdzie dotychczas znajduje się w bazylice Świętego Krzyża z Jerozolimy na Lateranie. Dwa pozostałe darowała Konstantynowi. Jeden z nich cesarz

nakazał podzielić na części i wtopić je w swój hełm i uzdę konia, aby chroniły go przed nieszczęściami. Trzeci został zrabowany podczas IV krucjaty i sprzedany do Sieny, gdzie dotąd można go oglądać w muzeum Santa Maria della Scala.

Obecnie ponad 30 kościołów chlubi się posiadaniem relikwii świętego gwoździa. Wynika to zarówno z faktu, iż w średniowieczu relikwie zwyczajowo dzielono na niewielkie części, tak aby podnieść nimi rangę wielu kościołów, jak i z powszechnego zwyczaju sprzedawania relikwii. Wykonywano również ich kopie poprzez pocieranie o oryginał i tworząc w ten sposób tzw. relikwie trzeciego stopnia. Do bardziej znanych miejsc przechowywania tej relikwii należy skarbiec katedralny w Trewirze, a także archikatedra w Bambergu. Jeden z gwoździ znajduje się też na Wawelu w Krakowie. W 1425 r. papież Marcin V przekazał ją królowi Władysławowi Jagielle.

Blisko Ewangelii

78.1-11

Ewangelia

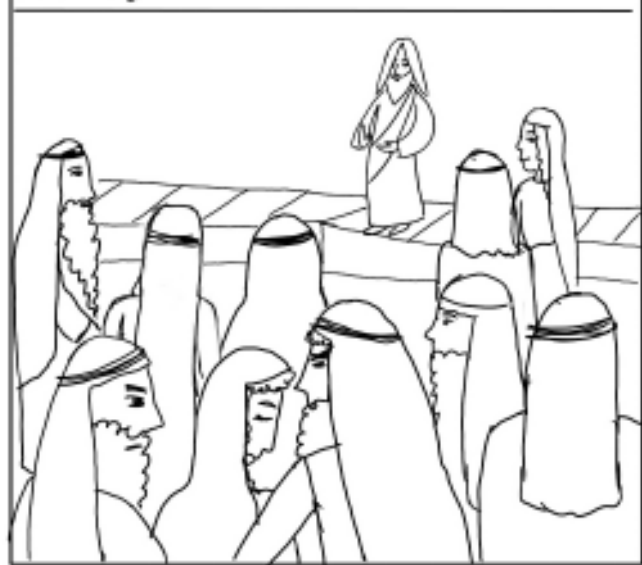
Jezus natomiast udał się na Górę Oliwną, ale o brzasku zjawił się znów w świątyni. Cały lud schodził się do Niego, a On usiadłszy nauczał ich. Wówczas uczeni w Piśmie i faryzeusze przyprowadzili do Niego kobietę którą pochwycono na cudzołóstwie, a postawiwszy ją pośrodku, powiedzieli do Niego: «Nauczycielu, tę kobietę dopiero pochwycono na cudzołóstwie. W Prawie Mojżesz nakazał nam takie kamienować. A Ty co mówisz?» Mówili to wystawiając Go na próbę, aby mieli o co Go oskarżyć. Lecz Jezus nachyliwszy się pisał palcem po ziemi. A kiedy w dalszym ciągu Go pytali, podniósł się i rzekł do nich: «Kto z was jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci na nią kamień». I powtórnie nachyliwszy się pisał na ziemi. Kiedy to usłyszeli, wszyscy jeden po drugim zaczęli odchodzić, poczynając od starszych, aż do ostatnich. Pozostał tylko Jezus i kobieta, stojąca na środku. Wówczas Jezus podniósłszy się rzekł do niej: «Kobieto, gdzież oni są? Nikt cię nie potępił?» A ona odrzekła: «Nikt, Panie!» Rzekł do niej Jezus: «I Ja ciebie nie potępiam. - Idź, a od tej chwili już nie grzesz!».

W dzisiejszej Ewangelii mamy ukazane podejście Jezusa do cudzołóstwa (obecnie często nazywanego partnerstwem). W księdze Powtórzonego Prawa jest napisane: „Jeśli mężczyzna poślubi kobietę i zostanie jej mężem, lecz nie będzie jej darzył życzliwością, gdyż znalazł u niej coś odrażającego, napisze jej list rozwodowy, wręczy go jej, potem odeśle ją od siebie” (Pwt 24,1). Rabinistyczne szkoły różnie interpretowały ten wers, zastanawiając się nad wyjaśnianiem słów „coś odrażającego”. Szkoła Hillela zezwalała na rozwód w przypadku cudzołóstwa żony, a nawet z dużo bardziej błahych powodów (np. ogólne zaniedbanie obowiązków przez żonę, niewłaściwe zachowanie, złe przygotowanie posiłków). Szamaj nauczał, że wystarczającym powodem rozwodu jest ogólnie rozumiana niemoralność żony. Najbardziej liberalne poglądy w kwestii rozwodu prezentowała szkoła rabiego Akiby, według którego powodem rozwodu może być każda przyczyna, którą mąż uzna za wystarczającą. Ponieważ za pierwszy i główny cel małżeństwa uważano posiadanie dzieci, a przede wszystkim synów, dlatego wielu spośród rabinów głosiło wręcz powinność napisania listu rozwodowego żonie, w przypadku braku potomstwa po dziesięciu latach pożycia. Jezus zrywa całkowicie z dotychczasową tradycją, radykalnie zakazując rozwodów.

W takim układzie pytanie postawione przez faryzeuszy Jezusowi jest bardzo trudne. Nie można bowiem na nie odpowiedzieć poprawnie. Gdyby Jezus sprzeciwił się ukamienowaniu, wystąpiłby przeciwko prawu Mojżeszowemu. Z drugiej strony, gdyby zachęcił do wyroku śmierci, stałoby się to w sprzeczności z prawem rzymskim. W tej skomplikowanej sytuacji Pan udziela słynne słowa „Kto jest bez grzechu, niech pierwszy rzuci kamieniem”.

Jezus mówi do dzieci

JEZUS NAUCZAK W ŚWIĄTYNI, KIEDY FARYZEUSZE PRZYPROWADZILI DO NIEGO KOBIECĘ, KTÓRĄ POCHWYCONO NA ZDRADZIE.

NAUCZYCIELU, TĘ KOBIECĘ POCHWYCONO NA ZDRADZIE. WEDŁUG PRAWA MOJŻESZA MAMY JĄ UKAMIENOWAĆ. A TY, CO POWIESZ?

PYTALI, CHCĄC WYSTAWIĆ GO NA PRÓBĘ, ALE JEZUS IM NIE ODPOWIEDZIAŁ, TYLKO SCHYLIŁ SIĘ I ZACZĄŁ PISAĆ PO ZIEMI.

NIE PRZESTAWAJĄC PISAĆ PO PIASKU, JEZUS IM ODPOWIEDZIAŁ.

KTO JEST BEZ GRZECHEU, NIECH PIERWŚZY RZUCI KAMIENIEM.

KIEDY TO USKYSZELI, ZACZĘLI JEDEN PO DRUGIM ODCHODZIĆ.

POZOSTAŁ TYLKO JEZUS I KOBIECĄ STOJĄCĄ NA ŚRODKU

I GDZIE ONI SĄ? CZY NIKT CIĘ NIE POTĘPIŁ?

NIE, PANIE.

I JA CIĘ NIE POTĘPIAM. IDŹ I ODTĄD JUŻ NIE GRZESZ.

PIELGRZYMAMI NADZIEI

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE

6 — 9 kwietnia 2025 r.

Niedziela 06.04. 2025

Godz. 7.00; 8.00; 9.30 (młodzież); 11.00; 12.30; 18.00 – msze św. z nauką rekolekcyjną.

Poniedziałek, wtorek, środa 07 — 09.04.2025

Godz. 9.00, 18.00 — msza św. z kazaniem dla dorosłych.

19.30 — rozważanie dla młodzieży i wszystkich.

20.30 — nabożeństwo różańcowe (niedziela, poniedziałek i wtorek).

21.00 — Apel Jasnogórski (niedziela, poniedziałek i wtorek).

Środa - okazja do spowiedzi św.

w godz.: 6.30 -7.30; 8.30 -10.00; 17.00 -19.30 - wg planu

Rekolekcje dla młodzieży szkół średnich odbywają się w szkołach.

Alternatywnie dla tej młodzieży są rekolekcje w poniedziałek, wtorek i środę o godz. 19.30 w kościele.

ZAPRASZAMY

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE dla DZIECI

31 marca — 2 kwietnia 2025 r.

Program rekolekcji zostanie podany w terminie późniejszym

ZAPRASZAMY NA NABOŻEŃSTWA PASYJNE

**DROGA KRZYŻOWA
PIĄTEK**

GODZ. 17.00 — DZIECI

GODZ. 18.00 — DOROŚLI

GODZ. 19.30 — MŁODZIEŻ

GORZKIE ŻAŁE Z KAZANIEM PASYJNYM

NIEDZIELA GODZ. 17.00

100 lat polskiego żeglarstwa

Dzisiaj przenosimy się na Ołowiankę, gdzie mieści się siedziba główna Narodowego Muzeum Morskiego. Zobaczmy tu wystawę czasową – *100 lat polskiego żeglarstwa*.

Jacht pełen historii

Wchodzących na wystawę wita wielka instalacja – to jacht zbudowany z oryginalnych elementów różnych słynnych polskich jednostek. Najbardziej wyróżniający się element to płetwa statecznika samosteru z jachtu „Mazurek”. Jest białoczerwona i można na niej dostrzec nuty – pierwsze dźwięki Mazurka Dąbrowskiego. Ten motyw stał się inspiracją dla plakatu wystawy. „Mazurek” zastąpił dzięki Krystynie Chojnowskiej-Liskiewicz, która w latach 1976-1978 jako pierwsza kobieta samotnie opłynęła na nim świat. Nie brakuje też elementów z „Opty” Leonida Teligi. Na żaglu – grocie sztormowym wyświetlane są archiwalne filmy, warto też zwrócić uwagę na kamizelkę – wykonana została przez żeglarza przed wypłynięciem w samotny rejs dookoła Ziemi w 1967 roku. Oko cieszą też liczne modele pięknych jachtów, na przykład „Zjawa I, II i III”, na których siedem lat od 1932 roku żeglował Władysław Wagner okrążając świat jako pierwszy Polak.

Od początku...

W czasach zaborów Polacy mogli jedynie marzyć o żeglowaniu pod polską banderą. Mimo to byli tacy, którzy fascynowali się pokonywaniem mórz i oceanów. Przykładem może być Benedykt Tyszkiewicz, bogaty hrabia, który zamówił dla siebie w paryskiej stoczni jacht. Wybudowany został w 1875 roku i ta data uchodzi za początek polskiego żeglarstwa. Jednostka została nazwana „Żemajtej”, od słów Litwa i Żmudź, gdzie Tyszkiewicz posiadał ogromne majątki. Innym pasjonatem morskich przygód był hrabia Karol Milewski.

Pływał on w latach 1895-1914 jachtem „Litwa”. Na wystawie możemy zobaczyć dzwon z tej jednostki. Przetrwał, ponieważ wykorzystywano go na Stadionie Dzieśięciolecia w Warszawie podczas zawodów lekkoatletycznych. W odrodzonej Rzeczypospolitej żeglarstwo przestało być sportem tylko dla elit. Pierwszy polski klub żeglarski powstał w Chojnicach w 1922 roku. Również w Wolnym Mieście Gdańsku Polacy skupili się wokół tej idei powołując Polski Klub Jachtowy. Ponieważ zbliżała się olimpiada w Paryżu zdecydowano powołać Polski Związek Żeglarski. Uroczystość odbyła się w Szkole Morskiej w Tczewie 11 maja 1924 roku. Eliminacje do olimpiady zorganizowano w tym samym roku na Jeziorze Charzykowskim, co upamiętniają pamiątkowe zdjęcia.

Pamiątki i trofea

Oprócz historii wielkich rejsów na wystawie dowiemy się również więcej o sukcesach polskich sportowców w dziedzinie żeglowania. Na najcenniejsze laury Polacy czekali wiele długich lat. Na ekspozycji zobaczymy replikę złotego medalu z Atlanty z 1996 Mateusza Kusznierewicza – pierwszego w historii Polski medalisty Olimpijskiego w żeglarstwie. Tuż obok prezentowany jest oryginalny brązowy Przemysław Miarczyński z Londynu z 2012 roku. W gablotach zobaczymy też stroje sportowców – te współczesne, jak i przedwojenne. Dopelnieniem wystawy jest część przybliżająca działalność żeglarstwa polonijnego, głównie w Chicago. Przypomina o Polakach, którzy żyjąc poza

granice kraju chcą pływać w polskich klubach.

Wystawa w Spichlerzach na Ołowiance prezentowana jest do 4.05.2025 roku. Bilet wstępu upoważnia również do zobaczenia Galerii Malarstwa Narodowego Muzeum Morskiego.

Marta Szagzdowicz

artykuł ukazał się w piśmie „Pomerania”

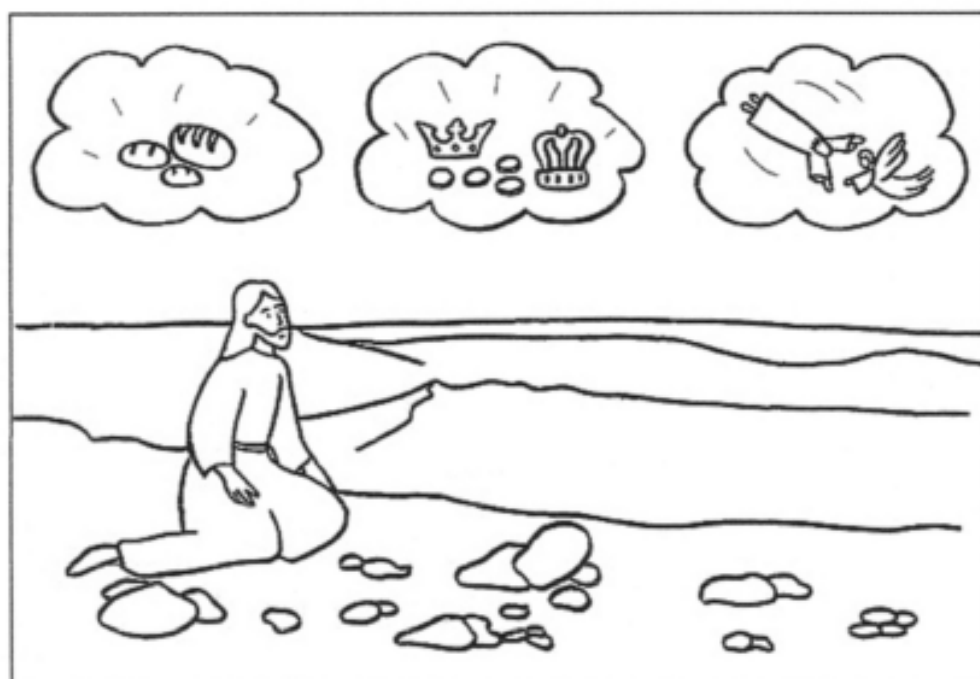
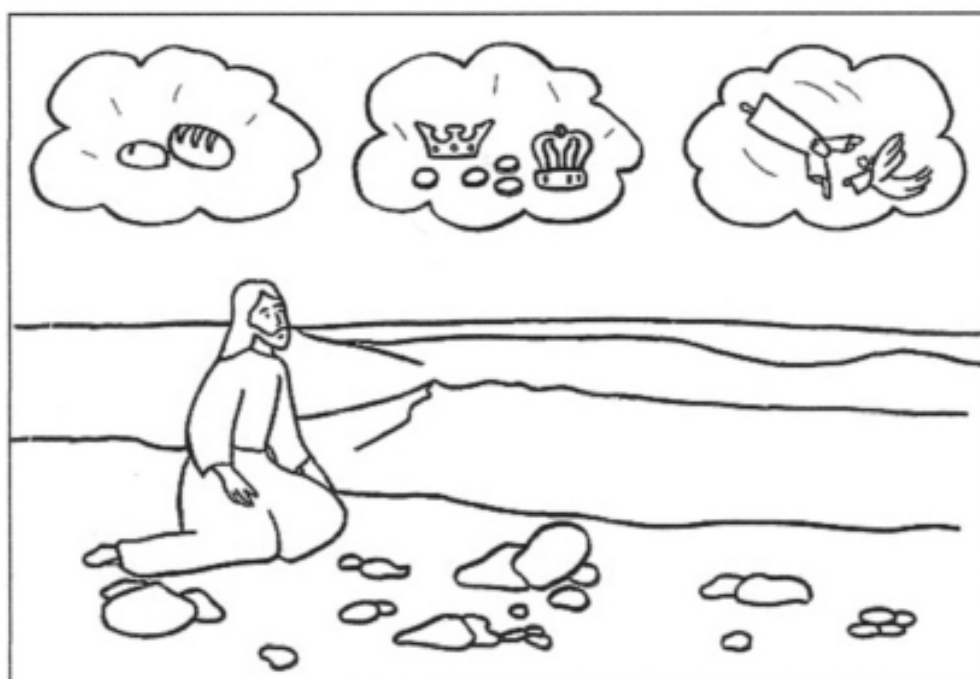
Domek na Skale

DROGIE DZIECI!

Rozpoczynając czas Wielkiego Postu wyruszymy w 40 dniową podróż, aby stawać się coraz lepszymi. Potrzebne jest więc Nam wyciszenie i refleksja, zatrzymanie się w codziennej gonitwie oraz postawienie sobie pytania o sens i cel naszego istnienia. My również możemy złożyć Jezusowi obietnicę poprawy naszego życia. Może to być chociażby rezygnacja z różnych przyjemności z miłości do Chrystusa jak np.: odmówienie sobie słodczy, rezygnacja z gry w gry komputerowe, podzielenie się zabawkami z innymi itp. W każdy piątek zapraszamy Was o godz. 17.00 do uczestnictwa w drodze krzyżowej.

ZADANIE 1

Jezus przez czterdzieści dni przebywał na pustyni nic nie jedząc. Po czterdziestu dniach diabeł kusił Go namawiając do tego, aby Jezus zamienił kamień w chleb, rzucił się ze szczytu świątyni w dół i oddał mu pokłon. Jezus nie poddał się pokusom i zawsze odpowiadał słowami z Biblii powołując się na obietnice i świadectwa Boże. Zadanie polega na wyszukaniu 20 różnic pomiędzy obrazkami. Historia zapisana jest w Biblii, w Ewangelii Mateusza 4, 1-11.

ZADANIE 2

Na krótko przed pojmaniem i ukrzyżowaniem Jezus modlił się gorliwie do Boga Ojca w ogrodzie oliwnym. Zadanie polega na wybraniu prawidłowych odpowiedzi do pytań z tej historii. Historia zapisana jest w Biblii, w Ewangelii. Mateusza 26, 26-36 i Ewangelii Marka 14, 32-42.

Jak nazywał się ogród, do którego Jezus poszedł z uczniami?	a) Wiśniowy ogród chiński b) Ogród Paschy c) Getsemane
Co Jezus robił w ogrodzie?	a) Nauczał uczniów o swoim powtórym przyjściu b) Modlił się c) Skarżył się na Judasza
Z którymi uczniami Jezus odszedł, żeby się modlić?	a) Z Janem, Piotrem i Mateuszem b) Janem, Jakubem i Piotrem c) Z synami Zebedeuszowymi i Judaszem
Co Jezus polecił uczniom, żeby robili w czasie, gdy On będzie się modlił?	a) Żeby zjedli kolację b) Żeby zawołali Judasza c) Żeby czuwali
O co Jezus prosił Ojca?	a) Żeby Judasz nie przyszedł b) Żeby Jego uczniowie nie spali c) Jeśli można, niech Go ten kielich minie ale niech się stanie wola Ojca
Ile razy Jezus modlił się w ogrodzie?	a) Raz b) Dwa razy c) Trzy razy
Co uczniowie robili, gdy Jezus się modlił?	a) Gorliwie się modlili b) Spali c) Śpiewali
Co Jezus powiedział uczniom o ciele i duszy, gdy zastał ich śpiących?	a) Duch jest czysty ale ciało brudne b) Duch wprowadzie ochotny ale ciało mdłe c) Duch jest ubrany w białą szatę ale ciało jest gołe
Kto zbliżał się do ogrodu, gdy Jezus skończył się modlić?	a) Ten, który Go wyda b) Zacheusz c) Jan, Jakub i Piotr

[illegible]

ZDRAPKA WIELKOPOSTNA

Już jedenasty raz wspólnie odkrywamy wielkopostne ćwiczenia dla ducha i ciała. Hasłem przewodnim Zdrapki 2025 jest „Pielgrzymi Nadziei”, nawiązujące do Roku Jubileuszowego. Zdrapka ma na celu budzenie nadziei w sercach uczestników i zachęcanie do dzielenia się nią z innymi. Zdrapka Wielkopostna 2025, jest przewodnikiem po Wielkim Poście oraz praktyczną instrukcją na cały Rok Święty.

Wartości odkrywane pod zdrapką:

Nadzieja: Zdrapka ma pomóc w odkryciu i przekazywaniu nadziei.

Miłość: Zachęca do wejścia w Wielki Post z miłością do Boga i bliznich.

Wspólnota: Zdrapka promuje wspólne przeżywanie Wielkiego Postu z rodziną i bliskimi.

Duchowy rozwój: Zdrapka oferuje codzienne zadania i inspiracje, które pomagają w osobistym rozwoju.

Zaangażowanie społeczne: Zachęca do działań na rzecz innych.

Ekumenizm: Promuje wspólne terminy Wielkiego Postu i Wielkanocy z kościołami chrześcijańskimi, nawiązując do 1700-lecia soboru w Nicei.

Co to jest Zdrapka Wielkopostna?

Zdrapka Wielkopostna to 40 ćwiczeń dla ducha i ciała przeznaczonych na Wielki Post, umieszczonych na papierowej planszy zakrytej zdrapką. Pierwsza edycja zdrapki odbyła się w 2015 roku i miała kilkuset uczestników. W kolejnych latach zdrapka docierała już do tysięcy osób w Polsce i poza granicami kraju. Dotarła nawet do Kazachstanu, Chin oraz Australii. Ale najbardziej cieszymy się, gdy dociera wprost do serca.

Co odnajdziesz pod zdrapką?

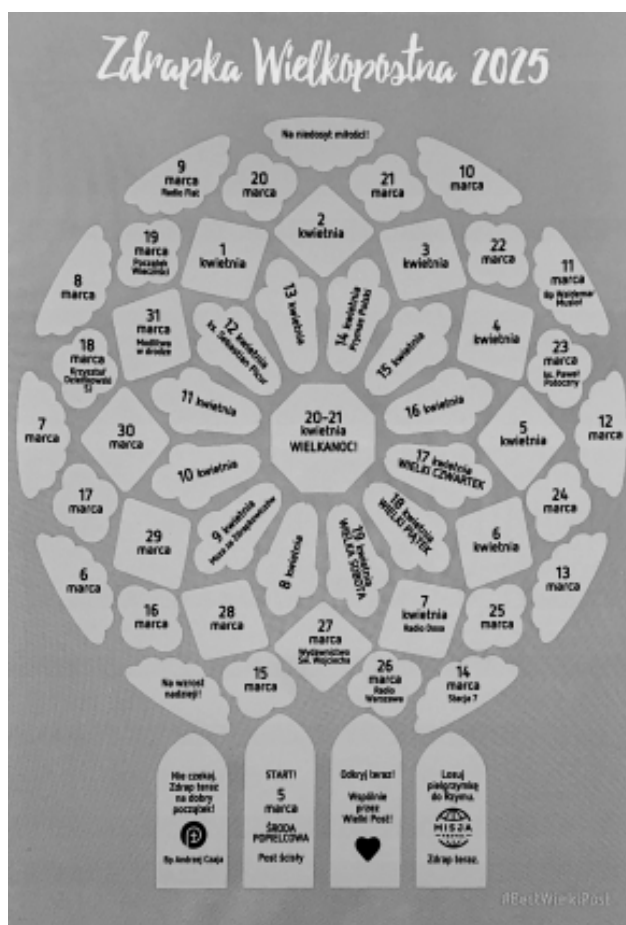
Codziennie odkryj jedną zdrapkę i przeczytaj zadanie. Podobnie jak w kalendarzu adwentowym, pod każdym dniem tej zdrapki czekają na Ciebie różne niespodzianki, oczywiście z rodzaju takich które zaleca się w Wielkim Poście czyli będzie: jałmużna, post, modlitwa. Wszystkie polecenia są prosto sformułowane i w większości możliwe do wykonania natychmiast po odkryciu. Proste zadania nie oznaczają wcale, że będą łatwe. Ale wierzymy, że podejmiesz wyzwanie razem z nami!

Cel zdrapki wielkopostnej

Jej celem jest towarzyszyć Tobie tak, abyś przez 40 dni akcji odkrył inspirację do uporządkowania swojego życia. Mamy przekonanie, że uczestnicząc w tej akcji społecznej zrobisz pewny krok w kierunku szczęścia swojego, bliskich, a nawet lepszego świata. Czy można podołać 40 dniom ciągłych ćwiczeń? Przekonasz się, że tak! Nie jest intencją zdrapki, aby umartwiać się ponad swoje siły. Chcemy wynieść z Wielkiego Postu jakąś korzyść. Dlatego zadania mają sugerować pewne akcenty, które są bardzo ważne w życiu każdego.

Wielki Post już jest, a to oznacza, że czas na Zdrapkę Wielkopostną „Pielgrzymi Nadziei”. Po raz jedenasty zapraszamy do wspólnego odkrywania wielkopostnych ćwiczeń dla ducha i ciała. Na zakończenie tej wyjątkowej drogi, czeka na Was Loteria Wielkanocna z szansą na niezapomnianą pielgrzymkę! Odkryj kolejną zdrapkę i wyzwól energię do działania.

W Roku Jubileuszowym 2025, w którym Kościół Katolicki kieruje wzrok ku Rzymowi, nagroda główna w Loterii Wielkanocnej jest wyjątkowa. Dzięki patronowi, MisjaTravel.pl, na szczęśliwego zwycięzcę czeka voucher pielgrzymkowy na wyjazd do Rzymu! To niepowtarzalna okazja, by osobiście przeżyć Rok Jubileuszowy w sercu chrześcijaństwa.

rzalna okazja, by osobiście przeżyć Rok Jubileuszowy w sercu chrześcijaństwa.

Jak wziąć udział w Loterii Wielkanocnej?

To proste! Wystarczy, że:

- ♦ Wezmiesz Zdrapkę Wielkopostną „Pielgrzymi Nadziei” na rok 2025.
- ♦ Zarejestrujesz swoją Zdrapkę na stronie zdrapkawielkopostna.pl.
- ♦ Będziesz śledzić nasze profile na Facebooku, Instagramie i TikToku @zdrapkawielkopostna, gdzie znajdziesz dodatkowe informacje i inspiracje.

Czekaj na losowanie, które odbędzie się 7 maja 2025 roku.

Zwiastowanie Pańskie

Dziewięć miesięcy przed Bożym Narodzeniem Kościół obchodzi uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Tego dnia wspomina się przyjście archaniola Gabriela do Maryi, by zwiastować Jej, że za sprawą Ducha Świętego pocznie Syna Bożego. W Polsce od 1998 r. tego dnia obchodzony jest Dzień Świętości Życia. Jego celem jest budzenie wrażliwości na sens i wartość ludzkiego życia od poczęcia aż do naturalnej śmierci.

Uroczystość Zwiastowania została wprowadzona w Kościele Wschodnim w V wieku. Na Zachodzie przyjęła za czasów papieża św. Grzegorza Wielkiego. Święto w Konstantynopolu potwierdzone jest w VI w., a w Jerozolimie w I połowie VII w. Od początku uroczystość miała w Kościele wysoką rangę, była bowiem uważana za „święto Pańskie”. W IV w. w Nazarecie powstała bazylika Zwiastowania Pańskiego. Kościół powstał na miejscu, gdzie według tradycji miał stać domek Świętej Rodziny. Krzyżowcy na tym miejscu wystawili większą i bardziej okazałą bazylikę, która przetrwała do 1955 r., kiedy franciszkanie wystawili nową, w obecnym kształcie.

W odpowiedzi na wezwanie papieża Jana Pawła II, Episkopat Polski w 1998 r. ustanowił uroczystość Zwiastowania Pańskiego - Dniem Świętości Życia. W encyklice „Evangelium vitae” („Ewangelia Życia”) z 1995 roku papież wskazał na konieczność „budzenia w sumieniach, w rodzinach, w Kościele i społeczeństwie świeckim wrażliwości na sens i wartość ludzkiego życia w każdym momencie i w każdej kondycji”. Potępił także „działania naruszające całość osoby ludzkiej”.

W Dniu Świętości Życia Kościół w sposób szczególny zwraca uwagę na dar ludzkiego życia. W naszym kościele będzie można podjąć Duchową Adopcję Dziecka Poczętego. Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej - radosnej, bolesnej lub chwalebnej (Ojcze Nasz i 10 Zdrowaś Mario) oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe postanowienia. **Zachęcamy, by złożyć uroczyste przyrzeczenie w naszym kościele 25 III w czasie wieczornej mszy św.**

Zaadoptuj duchowo dziecko poczęte.

Obowiązki z tego wynikające

nie zajmą Tobie więcej niż 5 – 7 minut dziennie.

Zostań obrońcą życia, Pielgrzymem Nadziei.

**ZAPRASZAMY
NA OSIEDŁOWĄ
DROGĘ KRZYŻOWĄ
W PIĄTEK**

11 KWIETNIA o godz.

19.30

ULICAMI SUCHANINA.

**W Środę Popielcową
i Wielki Piątek
obowiązuje
post ścisły.**

Blisko Ewangelii

Jeszcze jedna istotna sprawa. Jedyny raz w Ewangelii Jezus coś pisze. Różne są interpretacje tego czynu (grzechy faryzeuszy; grzechy kobiety; gest sędziego, który spisuje wyrok) mnie jednak kojarzy się z tablicami Mojżesza na Synaju, gdzie Bóg własnym palcem zapisał Izraelowi Prawa „Wstąp do mnie na górę i zostań tam, a dam ci tablice kamienne, Prawo i przykazania, które napisałem, aby ich pouczyć” Wj 24, 1. Teraz Jezus pisze je od nowa, w duchu miłosierdzia.

To wydarzenie ukazuje, że Jezus przynosi miłosierdzie, a jednocześnie wzywa do refleksji nad własnym życiem i grzechem. Kobieta jest rozliczona pod warunkiem, że zmieni swoje postępowanie „Idź i nie grzesz już więcej”. Podobnie i my zostaniemy rozgrzeszeni z grzechów, ale musimy radykalnie z nimi zerwać.

Maryla

Wizja Drogi Krzyżowej

Niewiele, a może jednak sporo osób wie o Alicji Lenczewskiej. To współczesna mistyczka, która mieszkała w Szczecinie. Była osobą świecką, która przez 23 lata prowadziła rozmowy z Jezusem i spisywała je na polecenie samego Zbawiciela. Pierwsza część jej życia zupełnie nie zapowiadała takich niezwykłych wydarzeń. Przed swoim nawróceniem, które dokonało się w wieku 51 lat, próbowała znaleźć szczęście w ludzkiej miłości, relacjach i karierze zawodowej. Została wicedyrektorką liceum, należała do partii. W jej zapiskach można wyczytać, że jej katolicyzm był bardzo powierzchowny. Momentem przełomowym było osobiste spotkanie Jezusa podczas rekolekcji w Gostyniu w 1985 roku. W swoim dzienniku zapisała następujące słowa: „(Był red.) Bardziej realny, prawdziwszy niż wszystko, co było w kaplicy: niż ludzie, którzy stali obok. Stało się to po przyjęciu Komunii św. (podczas Eucharystii - red.), kiedy ze skruczą myślałam, jak bardzo jestem spóźniona w drodze do Niego.”

Jest autorką dwóch dzienników duchowych. Pierwsza z nich „Świadectwo. Dziennik duchowy”, zawiera jej zapiski z lat 1985–1989. Drugi dziennik „Słowo pouczenia”, pochodzi z okresu 1989–2010. W dniu 24 czerwca 2009, w jednych z ostatnich słów zapisanych w „Słowie pouczenia”, przekazała swoje rozumienie miłości do Jezusa Chrystusa.

Po jej śmierci w 2012 r. miejscowy arcybiskup szczeciński-kamieński Andrzej Dzięga powołał komisję teologiczną w celu zbadania, czy treść zawarta w jej zapiskach duchowych jest zgodna z nauczaniem Kościoła. Opinia teologów była jednoznacznie pozytywna. Ks. dr Mieczysław Piotrowski, współautor jej biografii, redaktor naczelny czasopisma „Miłujcie się!”, stwierdził, iż „teksty te należą do pereł literatury religijnej”. Obie publikacje, „Świadectwo” i „Słowo pouczenia”, uży-

wały imprimatur wikariusza generalnego, biskupa pomocniczego archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej Henryka Wejmana

Oto wizja A. Lenczewskiej na temat Drogi Krzyżowej:

I. Ucz się ode Mnie przyjmowania niesprawiedliwości ludzkiej dla sprawiedliwości Bożej.

II. Ucz się przyjmowania krzyża codziennego dla chwały niebieskiej.

III. Ucz się miłosierdzia dla upadających, bo ty także upadasz stale.

IV. Ucz się od Matki Mojej wierności i posłuszeństwa woli Ojca.

V. Ucz się przyjmowania pomocy od bliźnich twoich, bo w tym jest pomoc Moja dla ciebie.

VI. Ucz się wdzięczności za wyświadczone ci dobro, a także za to, co wydaje ci się złem.

VII. Ucz się i wyciągnij wnioski z upadków twoich, które dopuszczam.

VIII. Ucz się jak budować dobro słowem i świadectwem życia swojego.

IX. Ucz się samozaparcia i wysiłku w podążaniu za wolą Ojca.

X. Ucz się oddawania wszystkiego, co miłe twemu ciału, sercu i myślom dla chwały Bożej w tobie.

XI. Ucz się cierpienia za braci z wiarą, nadzieją i miłością.

XII. Ucz się oddania życia swego dla pozyskania wielu dla życia wiecznego.

XIII. Oddaj się przez ręce Maryi Bogu twojemu.

XIV. Niech umrze w tobie wszystko, co należy do świata.

XV. Ze Mnie tylko czerp siły do zmartwychwstania Miłości w tobie. Amen.

O sakramencie pokuty słów kilka

Kościół przyjmuje, że sakrament spowiedzi ustanowił sam Chrystus podczas Ostatniej Wieczerzy, w symbolicznym geście obmywając apostołom nogi. A każdy wierny powinien co najmniej raz w roku przystąpić do tego sakramentu pokuty, uzdrowienia i pojednania.

Kwestię tę precyzuje drugie z pięciu przykazań kościelnych. Mówi ono o tym, że *„każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku spowiadać się ze swych grzechów”*, ponieważ, jak czytamy w *Katechizmie Kościoła Katolickiego* „zapewnia przygotowanie do Eucharystii przez przyjęcie sakramentu pojednania, który jest kontynuacją dzieła nawrócenia i przebaczenia, zapoczątkowanego na chrzcie”.

Choć drugie przykazanie kościelne nie definiuje w sposób ścisły, że ta przynajmniej jedna w roku spowiedź powinna nastąpić w okresie związanym z uroczystością Wielkiej Nocy, niemniej jednak jest to naturalną konsekwencją trzeciego przykazania kościelnego, które mówi z kolei o tym, iż *„każdy wierny jest zobowiązany przynajmniej raz w roku na Wielkanoc przyjąć Komunię świętą”*.

Aby więc spełnić to minimum, do którego wzywa wiernych będący Mistycznym Ciałem Chrystusa Kościół Katolicki, wierny musi być w stanie łaski uświęcającej w okresie wielkanocnym, by móc przyjąć komunię św. Najlepszą i najskuteczniejszą ku temu pomocą jest właśnie sakrament spowiedzi.

Gdyby jednak komuś z poważnych przyczyn nie udało się przystąpić do spowiedzi św. przed świętami Zmartwychwstania Pańskiego, to do spowiedzi należy przystąpić w najbliższym możliwym terminie, do końca trwania okresu wielkanocnego, czyli przez kolejne 50 dni po Wielkiej Nocy, aż do uroczystości Zesłania Ducha Świętego.

Z regionu, kraju i ze świata

FRANCUZI WRACAJĄ DO BIBLI - GWALTOWNY WZROST SPRZEDAŻY

We Francji gwałtownie wzrasta sprzedaż Pisma Świętego. Kupują je zazwyczaj ludzie młodzi i konwertyci. W paryskiej księgarni La Procure sprzedaż Biblii wzrosła w ubiegłym roku o ponad 20 proc. Wydawnictwo Mame, specjalizujące się w literaturze religijnej, w ciągu trzech lat odnotowało wzrost o 46 proc., z 52 tys. egzemplarzy Biblii w roku 2022 do 76 tys. w roku 2024.

Podobną tendencję odnotowano też pod koniec ubiegłego roku w Stanach Zjednoczonych. W grudniu dziennik The Wall Street Journal informował, że w ubiegłym roku sprzedaż Biblii w USA wzrosła o 22 proc. We Francji zjawisko to opisuje tygodnik Famille Chrétienne. Jak mówi Thibaud Dubois, szef Stowarzyszenia Księgarni Religijnych, jest to tendencja powszechna. W ciągu ostatnich kilku lat sektor ten wzrósł o ok. 40 proc. – mówi Dubois, który sam jest kierownikiem księgarni Siloë w Angers i Nantes. Podkreśla, że grono czytelników jest bardzo zróżnicowane, ale ogólnie rzecz biorąc są to ludzie młodzi, którzy nigdy nie posiadali własnej Biblii. Do zakupu zachęcili ich przyjaciele bądź krewni. Wielu z nich ma od 15 do 25 lat, nie są praktykujący i przychodzą do księgarni, aby nadrobić słabą znajomość chrześcijaństwa. Zdaniem Dubois zainteresowanie Pismem Świętym może również wynikać „z potrzeby zdefiniowania siebie w odniesieniu do środowiska. **Skoro jestem chrześcijaninem, to muszę mieć Biblię.** To poczucie przynależności jest bardzo silne i staje się coraz ważniejsze w sieciach społecznościowych” – mówi francuski księgarz.

Przypuszcza się, że jednym z czynników, który ma wpływ na wzmożone zapotrzebowanie na Pismo Święte, jest wyraźny wzrost liczby nawróceń. W ubiegłym roku ochrzczono we Francji 7135 dorosłych i 5 tys. nastolatków. W tym roku chrztów dorosłych powinno być z 8 tys. – mówi ks. Vincent Breynaert, odpowiedzialny w episkopacie za duszpasterstwo młodzieży i powołania. Podkreśla, że podczas przygotowania do chrztu bardzo ważne jest nawiązanie osobistego kontaktu ze Słowem Bożym.

PAPIEŻ NA FESTIWALU W SAN REMO: MUZYKA JEST NARZĘDZIEM POKOJU

Cisza zapadła późnym wieczorem we wtorek w teatrze Ariston, gdy gospodarz i dyrektor artystyczny Festiwalu włoskiej piosenki w San Remo 2025, Carlo Conti, ogłosił „obecność” wśród śpiewaków i gości specjalnych bezprecedensowego gościa: papieża. Za pomocą wideo nagranych w Domu św. Marty w Watykanie, Franciszek zwrócił się do publiczności 75. edycji słynnego włoskiego festiwalu muzycznego, aby przypomnieć o znaczeniu muzyki i przesłaniu, jakie może ona przekazać. „...Muzyka jest pięknem, muzyka jest

narzędziem pokoju. To język, którym posługują się wszystkie narody, na różne sposoby, i który dociera do każdego serca. Muzyka może pomóc we współistnieniu narodów” – powiedział papież.

ŚWIATOWY DZIEŃ RADIA. PONAD 90 LAT HISTORII RADIA WATYKAŃSKIEGO

Pierwsza radiowa transmisja z Organizacji Narodów Zjednoczonych odbyła się 13 lutego 1946 r. Na pamiątkę tamtego wydarzenia tego dnia obchodzony jest Światowy Dzień Radia. Z kolei 12 lutego 1931 r. powstało Radio Watykańskie, dzięki któremu od 94 lat przesłanie papieża jest słyszane w różnych zakątkach świata.

FATIMA: WKRÓTCE DECYZJA WS. BEATYFIKACJI SIOSTRY ŁUCJI

Najpóźniej w kwietniu br. powinna zapaść decyzja dotycząca możliwej beatyfikacji Służebnicy Bożej siostry Łucji dos Santos, zmarłej w 2005 r. portugalskiej karmelitanki. Uczestniczyła ona w 1917 r. w objawieniach maryjnych w Fatimie.

PRZEWODNICZĄCY EPISKOPATU PROSI O MODLITWĘ W INTENCJI PAPIEŻA

O modlitwę w intencji papieża Franciszka zaapelował w nagraniu wideo Przewodniczący Episkopatu abp Tadeusz Wojda SAC. „Proszę wszystkich, aby zechcieli wesprzeć Papieża modlitwą, by jak najszybciej powrócił do zdrowia” – powiedział abp Wojda.

„Jako chrześcijanie wiemy, że modlitwa ma wielką moc, dlatego często modlimy się, nie tylko gdy wszystko dobrze się układa, ale w sposób szczególny, kiedy przychodzą trudności, choroby w rodzinie, bo wiemy, że modlitwa pomaga” – powiedział Przewodniczący Episkopatu, zachęcając do odmówienia dowolnej modlitwy w intencji Ojca Świętego.

PAPIEŻ MIANOWAŁ WYŚŁANNIKA NA 1000-LECIE KORONACJI BOLESŁAWA CHROBREGO

Papież mianował swego specjalnego wysłannika na uroczystości 1000-lecia koronacji Bolesława Chrobrego. Został nim kard. Kazimierz Nycz, arcybiskup senior stołecznej archidiecezji.

Uroczystości upamiętniające **1000-lecie koronacji Bolesława Chrobrego odbędą się 26 i 27 kwietnia w Gnieźnie.** W nocy dotyczącej papieskiej nominacji przypomniano zarazem, że w tym roku przypada też 1025. rocznica ustanowienia pierwszej polskiej archidiecezji metropolii.

GDAŃSK ODDAŁ HOŁD BOHATEROM AK

Pierwsze obchody Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Armii Krajowej w Gdańsku - pod pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego i na cmentarzach spotkali się gdańszczanie i przedstawiciele IPN. W centrum wydarzeń 14 lutego znalazło się stoisko Instytutu Pamięci Narodowej Gdańsk, zlokalizowane przy Bramie

Wyżynnej. Pracownicy IPN przygotowali materiały edukacyjne oraz patriotyczne gadżety, a odwiedzający mieli okazję dowiedzieć się więcej o działalności Armii Krajowej i jej znaczeniu dla odzyskania niepodległości przez Polskę. Jednym z kluczowych momentów obchodów była oficjalna ceremonia pod Pomnikiem Polskiego Państwa Podziemnego na Targu Rakowym. W imieniu IPN Gdańsk kwiaty złożył dyrektor oddziału, Marek Szymański. - Armia Krajowa była siłą, która nigdy nie poddała się okupantom. To dzięki ich poświęceniu możemy dziś cieszyć się wolnością - podkreślił w swoim przemówieniu. Obchody miały także wymiar refleksyjny - objęły miejsca spoczynku żołnierzy AK na gdańskich nekropoliach. Na cmentarzu Srebrzysko pracownicy IPN zorganizowali spacer historyczny śladem bohaterów, podczas którego oznaczono groby specjalnymi tabliczkami weterana walk o wolność i niepodległość Polski. Podobnie było na cmentarzu Łostowickim, gdzie w kwaterze Armii Krajowej zapłonęły znicze na grobach żołnierzy. Uroczystość zorganizowano we współpracy z Miastem Gdańsk oraz Światowym Związkiem Żołnierzy AK. Licznie stawiała się tu młodzież z gdańskich szkół. Był to czas zadumy i refleksji nad poświęceniem tych, którzy walczyli o niepodległą Polskę. Organizatorzy przypomnieli, że każdy może oddać hołd członkom AK, odwiedzając ich groby i dbając o ich dziedzictwo historyczne. - Z szacunku dla bohaterów i z miłości do Polski; pamiętajmy o nich zawsze - zapelował dyrektor IPN w Gdańsku.

W obchodach uczestniczyła także młodzież szkolna, dla której była to cenna lekcja historii. - To ważne, abyśmy pamiętali o bohaterach, którzy walczyli za nasz kraj. Dzięki takim wydarzeniom możemy lepiej zrozumieć ich poświęcenie - mówił Mateusz, uczeń jednego z gdańskich liceów. Podobnego zdania była Zuzanna, uczennica szkoły podstawowej, która podkreśliła znaczenie edukacji historycznej. - Nie zawsze mamy okazję dowiedzieć się o takich wydarzeniach na lekcjach. Dzisiejsze obchody pomogły mi zrozumieć, jak wielką rolę odegrali żołnierze AK w historii Polski - powiedziała.

PRYMAS POLSKI DO ODPOWIEDZIALNYCH ZA POWOŁANIA: POTRZEBNA JEST NAM CIERPLIWOŚĆ, ODWAGA, NADZIEJA

W Gnieźnie rozpoczęła się ogólnopolska kongregacja powołaniowa z udziałem duszpasterzy powołań, liderów największych ruchów i stowarzyszeń młodzieżowych oraz organizatorów spotkań ewangelizacyjnych takich jak Lednica, Festiwal Życia, Światowe Dni Młodzieży. Trzydniowe spotkanie otworzyła modlitwa przy grobie i relikwiach św. Wojciecha pod przewodnictwem Prymasa Polski abp. Wojciecha Polaka. „Cieszę się, że obraliście to miejsce na kolejną kongregację powołaniową. Cieszę się, bo w Roku Świętym, który w Kościele wszyscy przeżywamy, tutaj, w Gnieźnie, wspominamy jeszcze tysiąclecie koronacji Bolesława Chrobrego i narodziny królestwa, a także dziękujemy Bogu za 1025 lat archidiecezji i metropolii gnieźnieńskiej, pierwszej na ziemiach polskich, która została ustanowiona podczas pamiętnego Zjazdu Gnieźnieńskiego

w 1000 roku” – mówił abp Polak. Mówiąc o ziarnie powołania rzucającym w ludzkie serca abp Polak podkreślił, że Bóg nie stosuje tu wstępnej selekcji i nikogo nie wyklucza. Nie ogranicza się tylko do tych, którzy szybko i bez zmagania mogą przyjąć Jego zasiew, ale wzywa i tych, którzy potrzebują i będą potrzebować więcej czasu, aby to ziarno przyjąć. Dlatego ci, którzy towarzyszą Boskiemu Siewcy, muszą być ludźmi cierpliwości, ufności i nadziei. I to nie nadziei obliczonej na błyskawiczne efekty, ale nadziei będącej jasną i głęboką świadomością, że „pomimo porażek i niepowodzeń, dobro, które siejemy, rośnie w ciszy”.

Do Gniezna przyjechali organizatorzy największych spotkań ewangelizacyjnych dla młodzieży w Polsce m.in.: Lednicy, Festiwalu Życia, Światowych Dni Młodzieży, a także liderzy najważniejszych ruchów i stowarzyszeń młodzieżowych jak Ruch Światło-Życie, KSM, Liturgiczna Służba Ołtarza. Obecni byli także duszpasterze i referenci odpowiedzialni za powołania w swoich diecezjach, zakonach i zgromadzeniach zakonnych. Jak informuje ks. Marcin Wawrzyniak, koordynator wydarzeń po stronie gnieźnieńskiej, spotkania takie odbywają się co roku i są przestrzenią wymiany doświadczeń i pomysłów. „Spotykamy się nie po to, aby analizować statystyki czy rozważać kolejne czarne scenariusze, ale by szukać nowych dróg i sposobów bycia z młodymi i towarzyszenia im w ich codzienności. To jest nasz cel. Poznawać życie ludzi młodych, ich priorytety, ich potrzeby, oczekiwania i poszukiwania. Nie jest to łatwe, ale nie jest to też niewykonalne” – mówi ks. Marcin Wawrzyniak dodając, że pomogą w tym sami młodzi, którzy zabiorą głos m.in. w ostatnim dniu spotkania.

Kongregacja potrwała do niedzieli 2 marca. W sobotę 1 marca uczestnicy obradowali w dominikańskim Ośrodku Duszpasterskim na Polach Lednickich, gdzie towarzyszył im bp. Krzysztof Włodarczyk z Bydgoszczy i gdzie wzięli udział w panelu dyskusyjnym z udziałem organizatorów spotkań ewangelizacyjnych dla młodzieży. W programie było także przejście przez Bramę Rybę, która w trwającym Roku Świętym jest jednym z miejsc jubileuszowych w archidiecezji gnieźnieńskiej.

Po południu w Gnieźnie odbyło się spotkanie ze wspólnotami młodzieżowymi: Ruchem Światło-Życie, Katolickim Stowarzyszeniem Młodzieży oraz Liturgiczną Służbą Ołtarza. W niedzielę 2 marca była dyskusja panelowa z udziałem młodych oraz Msza św. pod przewodnictwem bp. Andrzeja Przybylskiego, delegata KEP ds. powołań, który przypominał, że „nie można odłączyć duszpasterstwa powołań od duszpasterstwa młodzieży, bo są to dwie organicznie ze sobą powiązane przestrzenie troski Kościoła o młodych”. W kongregacji uczestniczyli klerycy, którzy są również organizatorami wielu inicjatyw powołaniowych oraz promują powołania m.in. w mediach społecznościowych będących istotną platformą komunikacji i aktywności ludzi młodych.

KRONIKA FOTOGRAFICZNA

koncert kolęd w wykonaniu zespołu muzycznego „Efraim 94”

foto E. Piastowski

foto s. Karmela OP

poświęcenie gromnic dla dzieci

uroczysta msza św. ze specjalnym błogosławieństwem Najświętszym Sakramentem w dniu chorych

foto E. Piastowski

Z ŻYCIA PARAFII

29 grudnia 2024 r. — w Niedzielę Świętej Rodziny modliliśmy się o świętość rodzin naszej parafii;

31 grudnia 2024 r. — dziękowaliśmy Bogu za kolejny rok kalendarzowy podczas wieczornej mszy świętej oraz nabożeństwa;

1 stycznia 2025 r. — modliliśmy się o pokój na całym świecie, w naszej Ojczyźnie i ludzkich sercach;

6 stycznia 2025 r. — obchodziliśmy Uroczystość Objawienia Pańskiego (Trzech Króli), uczestniczyliśmy w Orszaku Trzech Króli w Gdańsku na Starym Mieście; przeżywaliśmy również Misyjny Dzień Dzieci;

12 stycznia 2025 r. — w święto Chrztu Pańskiego odbył się konkurs kolęd dla dzieci, młodzieży, dorosłych i całych rodzin, rozpoczął się tak zwany okres zwykły;

19-26 stycznia 2025 r. — Tydzień Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan. Intencję tę podjęły w tym czasie wszystkie Kościoły chrześcijańskie. Chcemy czynić wszystko, co w naszej mocy, aby każdego dnia wypełniać polecenie Pana Jezusa: abyśmy byli jedno!

21 stycznia 2025 r. — przeżywaliśmy 46 rocznicę święceń kapłańskich naszego ks. proboszcza Piotra Toczka;

21-22 stycznia 2025 r. — Zachęceni postawą papieża Franciszka, który często przypomina o okazywaniu miłości babciom i dziadkom oraz osobom w podeszłym wieku, pamiętaliśmy o nich i modliliśmy się w tych dniach za naszych kochanych dziadków, tych żyjących i tych, którzy odeszli już do Pana. Tak wiele im zawdzięczamy;

26 stycznia 2025 r. — odbył się koncert kolęd w wykonaniu zespołu „Efraim”;

2 lutego 2025 r. — święto Ofiarowania Pańskiego, nazywane w tradycji ludowej świętem Matki Bożej Gromniczej. Tego dnia na uroczystą liturgię przynieśliśmy świece zwane gromnicami. Zostały one pobłogosławione, aby przez cały rok przypominały nam o Jezusie Chrystusie – Światłości Narodów. Swoją modlitwą ogarnialiśmy osoby Konsekrowane, szczególnie drogie nam Siostry Dominikanki, posługujące naszej wspólnocie parafialnej;

4 lutego 2025 r. — zakończyła się kolęda w naszej parafii. Raz jeszcze dziękujemy wszystkim, którzy otworzyli przed kapłanami drzwi swoich domów przyjmując błogosławieństwo kolędowe. Niech jego moc wniesie do Waszych domów dar Bożego pokoju. Z serca płynącym „Bóg zapłać” wyrażamy słowa wdzięczności za te spotkania, wspólną modlitwę oraz za ofiary złożone przy okazji kolędy;

11 lutego 2025 r. — liturgiczne wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Dokładnie tego dnia w 1858 roku, cztery lata po ogłoszeniu dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Najświętsza objawiła się ubogiej pasterce, Bernadecie Soubirous w Grocie Massabielskiej. Dziś do Lourdes przybywają chorzy i zdrowi pielgrzymi z całego świata. Jest to Światowy Dzień Chorego;

15 lutego 2025 r. — w naszej parafii mszę św. dla seniorów i chorych sprawowaliśmy o godzinie 10.00, po Eucharystii odbyło się spotkanie w domu parafialnym przy wspólnym stole;

17 lutego – 2 marca 2025 r. — odpoczywaliśmy na upragnionych feriach;

22 lutego 2025 r. — święto Katedry św. Piotra Apostoła. Jest ono przede wszystkim okazją do wyrażenia czci św. Piotrowi i każdemu jego następcy, którzy zgodnie z wolą Chrystusa zostali wybrani na pasterzy całego Kościoła powszechnego;

27 lutego 2025 r. — Tłusty Czwartek;

1 marca 2025 r. — Narodowy Dzień Pamięci „Żołnierzy Wyklętych”, pierwsza sobota miesiąca; kapłani odwiedzili chorych z Komunią św.;

4 marca 2025 r. — święto św. Kazimierza Królewicza;

5 marca 2025 r. — **Środa Popielcowa.** Otwiera ona święty, szczególny czas Wielkiego Postu, tego dnia pamiętajmy o poście ścisłym, by z wiarą i umartwieniem wejść w ten szczególny czas; pamiętajmy o nabożeństwach wielkopostnych: Drodze krzyżowej, Gorzkich Żalach z kazaniem pasyjnym, naszych parafialnych rekolekcjach;

W Popielec obowiązuje post ścisły, polegający na wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych i spożyciu jednego posiłku do syta w ciągu dnia. Pozostałe posiłki powinny zostać ograniczone co do ilości. Ten post obowiązuje wszystkich pomiędzy 18. a 60. rokiem życia. Pozostałych wiernych zachęcamy także do czynnego włączenia się w ten wielki akt pokutny, na miarę ich możliwości. Przypominamy, że wszystkich od 14. roku życia obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.

WIADOMOŚCI

W WIELKIM POŚCIE W NASZEJ PARAFII:

5 marca 2025 r. — Środa Popielcowa - wraz z całym Kościołem Powszechnym rozpoczynamy okres wielkopostnej pokuty. Obowiązuje nas wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły; Od Środy Popielcowej do I Niedzieli Wielkiego Postu przypadają kwartalne dni modlitw o ducha pokuty, chcemy też pamiętać o nabożeństwach pasyjnych - Drodze Krzyżowej i Gorzkich Żalach;

8 marca 2025 r. — Dzień Kobiet. I choć to świecka tradycja, pamiętamy w modlitwach o wszystkich kobietach, zwłaszcza najbardziej utrudzonych, samotnych, starszych, wdowach oraz o kobietach poniżanych i prześladowanych w wielu częściach świata. Kobiety odgrywają w świecie, w Kościele i w rodzinie ważną rolę. Polecamy ich trud i życie Panu Bogu i Matce Bożej, która jest najpiękniejszym wzorem żony i matki;

13 marca 2025 r. — 12 rocznica wyboru na Stolicę Piotrową Ojca św. Franciszka. Dzień fatimski, modlitwa różańcowa po mszy św. wieczornej;

15 marca 2025 r. — wieczorna adoracja Najświętszego Sakramentu do godz. 21.00 zakończona Apelem Jasnogórskim, od 20.30 okazja do spowiedzi św.;

9 marca 2025 r. — Uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP; dzień imienin śp. Biskupa Rzymu Benedykta XVI. Pamiętajmy o nim w naszych modlitwach;

21 marca 2025 r. — pierwszy dzień wiosny;

25 marca 2025 r. — Uroczystość Zwiastowania Pańskiego. Dzień Świętości Życia oraz Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego. XXXIII rocznica ustanowienia Archidiecezji i Metropolii Gdańskiej;

26 marca 2025 r. — wspomnienie Dobrego Łotra. Patronuje on więźniom, kapelanom więziennym, pokutującym i nawróconym grzesznikom. Jest on wzorem doskonałego żalu za grzechy;

29 marca 2025 r. — zmiana czasu na letni. Śpimy o godzinę krócej;

4 kwietnia 2025 r. — pierwszy piątek miesiąca, okazja do spowiedzi św.;

5 kwietnia 2025 r. — pierwsza sobota miesiąca, kapłani odwiedzą chorych z Komunią św. od godz. 9.00;

6-9 kwietnia 2025 r. — **REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE.** Zapraszamy i zachęcamy do wspólnej modlitwy oraz pochylecia się nad Słowem, które Bóg kieruje do nas;

13 kwietnia 2025 r. — **NIEDZIELA MĘKI PAŃSKIEJ.** Kościół celebruje misterium zbawienia, dokonane przez Chrystusa w ostatnich dniach swego ziemskiego życia, rozpoczynając od swego mesjańskiego wjazdu do Jerozolimy, aż do swojej błogosławionej męki, śmierci i chwalebnego zmartwychwstania. Okres Wielkiego Postu trwa do Wielkiego Czwartku;

17-19 kwietnia 2025 r. — **ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE.** Rozpoczyna się ono Mszą Wieczerzy Pańskiej, ma swój szczyt w Wigilii Paschalnej (najważniejsza msza św. w ciągu całego roku) i kończy się II nieporami Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego;

20 kwietnia 2025 r. — **UROCZYSTOŚĆ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO;**

Chór parafialny „Laudate Dominum”

zaprasza do swojego grona, aby śpiewać na chwałę Bożą,
ubogacać liturgię i naszą modlitwę.

Próby chóru odbywają się

w poniedziałki i czwartki o godz. 18.00,

w domu parafialnym, na piętrze.

Nowi śpiewacy są pilnie potrzebni, warunkuje to istnienie
naszego chóru.

Odważmy się i przyjdźmy.

WIADOMOŚCI

CHRYZTY

Kinga Manikowska;
Aleksander Krasieński;
Joanna Banach.

ROCZNICE

50-lecie małżeństwa:
Anna i Ryszard Borkowscy

ZMARLI

+ Halina Żurek l. 89;
+ Elżbieta Puzdrowska l. 95;
+ Renata Grzęda l. 92;
+ Krystyna Grabowska l. 89;
+ Krystyna Och l. 81;
+ Bogusław Woliński l. 73;
+ Marian Brzozowski l. 79;
+ Stanisław Makoś l. 98;
+ Zofia Siejka l. 88;
+ Jan Mytych l. 78;
+ Marcin Stasiewski l. 78;
+ Czesława Tomaszewska l. 94;
+ Urszula Kot l. 77;
+ Jadwiga Matyjaszczyk l. 82;
+ Danuta Wyszynska l. 85;
+ Zofia Kwaśniewska l. 85;
+ Jerzy Paszek l. 94;
+ Marian Hinc l. 92;
+ Krystyna Głuszuk l. 79;
+ Wacława Jastrzębska l. 90.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Kiedy Bóg chciał stworzyć ryby przemówił do morza.

Kiedy Bóg chciał stworzyć drzewa przemówił do ziemi.

Ale gdy Bóg chciał stworzyć człowieka zwrócił się do Siebie. Wtedy Bóg powiedział: „Uczyńmy człowieka na nasz obraz i podobieństwo” (Rdz 1, 26).

Jeśli wyjmiesz rybę z wody to zdechnie, a kiedy usuniesz drzewo z ziemi ono również obumrze. Podobnie gdy człowiek jest odłączony od Boga umiera. Bóg jest naszym naturalnym środowiskiem, zostaliśmy stworzeni do życia w jego obecności. Musimy być z Nim połączeni, bo tylko w Nim istnieje życie. Pozostańmy w kontakcie z Bogiem. Pamiętajmy, że woda bez ryb jest zawsze wodą, ale ryby bez wody giną. Ziemia bez drzewa to wciąż ziemia, ale drzewo bez gleby usycha. Bóg bez człowieka jest nadal Bogiem, ale **człowiek bez Boga jest niczym.**

Non nobis, Domine, sed nomini Tuae da gloria

(Nie dla nas Panie, lecz dla chwały Twego imienia)

DOM na SKALE - miesięcznik. **Kolegium redakcyjne:** ks. Piotr Toczek,
Ewa Kopernik- Ambroziak - redaktor naczelna, Maryla Bertrand - skład.

Adres redakcji: Parafia św. Maksymiliana Kolbego ul. Otwarta 1,
80 — 169 Gdańsk, tel. 58 302-09-84; fax 58 302-47-05;

e-mail: kolbe@diecezja.gda.pl; redakcjadns@wp.pl;

www.kolbe.diecezja.gda.pl ; Millenium nr 4411602202 00000000 50690369

Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych artykułów.

KRONIKA FOTOGRAFICZNA

msza św. dla dzieci w święto Epifanii

KONKURS KOŁĘD

W dniu 12 stycznia 2025 r. odbył się konkurs kołęd dla dzieci, młodzieży i dorosłych. W poszczególnych kategoriach laureatami zostali: indywidualnie - Helena Gnieciak; zespołowa - klasa 0 B z ZSP 2; rodzinna - państwo Noetzel. Gratulujemy wszystkim uczestnikom.

